

Kohtuullisuutta myös ekoajatteluun

Puhtaan ympäristön arvo on helppo ymmärtää, kun muistelee aikaa jolloin ympäristönsuojelu ei ollut erityisen tärkeä asia. Piti peseytyä erikseen käytyään uimassa Saimaassa ja ilmassa leijaili kiusallisen usein ”rahan haju”. On hyvä, että tällaisesta on pääosin päästy eroon ja ympäristömme tila on parantunut. Suuret alueet metsiä ja vesistöjä on suojeltu, rakennusmääräyksiä kiristetty ja kierrätystä lisätty.

Liika on kuitenkin aina liikaa. Vihreyden ei tule olla arvo sinänsä, vaan väline puhtaan elinympäristön saavuttamiseen. Hyvää renkiä ajetaan nykyään väkisin huonon isännän rooliin, ympäristönsuojelulla tehdään rahaa ja politiikkaa. Päästökauppa on tästä konkreettinen esimerkki - ympäristönsuojelun kohtuullisen hyvin hoitaneet maksavat muille, että nämä saavat saastuttaa. Onkohan meillä varaa tähän kaikkien näennäis-ekologisuuteen?

Hätiköinti näissä monimutkaisissa asioissa kostaatuu. Huomataan jälkikäteen biopolttoaineen valmistamisen tuhoavankin sademetsiä. Epärealistisesta aikataulusta ydinvoiman vähentämisessä on tultu ydinvoiman lisärakentamiseen. Energian hinta Suomessa on noussut koko 2000-luvun eikä loppua näy. Kotitaloudet käyttävät pimeässä ja kylmässä maassa sähköstä vain pienen osan, silti puhe säästöstä on jatkuva.

Tila asua ja elää on säilyttämisen arvoinen rikkaus ja ominaispiirre. Suomalainen haluaa yleensä asua omakotitalossa ja hankkia auton. Julkinen liikenne on joskus toimiva ratkaisu, mutta ei sovellu läheskään kaikkeen liikkumiseen suurten keskusten ulkopuolella. Nämä tosiasiat on vain tunnustettava, kuten myös autoilun valtion kassaan tuomat verotulot. Niillä kelpaa kustantaa vaikkapa julkista liikennettä.

Jani Mäkelä
Lappeenranta